

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppsvidinge, m. f. Adress: Turåkra, ^{nr} Kråkaväla.
 Socken: Alghult, m. f. Berättat av: Lantbr: Nils Jansson, m. f.
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1811. i Alghultssocken.

Uppteckningen utgör avslutning
 på "Såger om svenska kungar".
 Senna Vol: till en del efter Folbror Nils.

Vol: 1.

Sidor: 1-8.

Obs! Bör bipackas till förnt inlämnade
 "Såger om svenska kungar." (M. 6870-6877)

1.)
Carl 15de hade för sed att stundom resa genom rittland åtföljd av Prins August och några personer ur sin hovstat. En gång färdades han genom Bråksmåla socken, Kalmar Län. Kungen äkte Gästgivar-skjuts efter 4 hästar mellan gästgivarvärdarna. Senna gång komma de Klångb: präst "Gränshärad" gästgivarvärd som ligger i Norra delen av Bråksmåla socken och skulle spisa middag på Bråksmåla gästgivarvärd. Kungen så nära kyrkan, som på en kilometer när gick en ren sänder i något stånd; och där stod Carl med sitt följe och fick ej "Bud hem;" som man säger på vårt bertspråk. Det blev ingen annan råd än att krusken fick försöka vrida en bjök-

2.)

ACC. NR. M. 6955: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vidja, men på man vid enstaka-
gården Fagranäs utfarsväg, där fanns
ej annat än tallar. Så kom en en
Gästgivare Jan Telanders drängar
från kyrkbyn och bar ett par li-
ar över axeln. "Klipps, kvass, klipps, kvass,
låt det från hans träskor, när han
gick. Kungen bad drängen att i hast
vrیدا en vidja, men drängen, sa-
de; ja har inget tid, ja ska slå ett
stycke kläder=(kläver) & sen ska ja
hem & si kungen, för han kommer
se varant i d'k. Men hur det var, så
lyckades Majestätet få drängen att
vrیدا en björkvidja, sen han givit
honam en blank 12=skilling. Så var
selbygen reparerad. Kungen såk åt dräng-
en; "Nu fick du fört gjärda digen dagpen-

3.)

ACC. NR. M. 6955:3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ning." Drängen svarade, "Ja men så
ble ja försinkat å däkära, så nu ja
ja inke si kungen." Så fattade Carl
15de drängen i attarna och sade, "Gla
nu å Tusen Själar, så får du si kung-
en." Drängen gladd (säg) kungen
skink i bogen. Så frågade Majestä-
let, "Hur tycker du kungen ser ut?" "Å
han å han, som folk mäst, mäsa mit
i ansiktet." svarade drängen slumma-
de iväg för att slå klöver. Troligen
hade drängen ej klart för sig att det
verkligen var Carl 15de han behikats.
- Konungarna fram till Gästgivarergården
i Kråksmåla bleva de kungl. så väl mot-
tagna, som storbanden Jon Welanders
förmätte. Där var "Sjöport" rest och den
blågula flaggan vajade; fast den var

4)

ACC. N.R. M. 6955:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

annars föga nyulig i våra bygder vis
den tiden. 3. Unge Flickor från Kalmar
vars kallade till gästgivargården
för att servera vitt bordet. Men kungen
hade i så fall egen betjäning så flic-
korna vola överflödiga men erhålla som
minnesgåva var sin guldring av sin
koning. Obs! Nu kommer det löjliga!
Den gamle gästgivaren var även ägare
av "Pottaskydderi." När de kungl. spise-
de vände sig gamle Melander till kammar-
en och frågade, "J vet väl inte va pott-
aska gäller i i Stockholm? Kungen sv-
rade, "För tillfället vet jag det inte, men jag
skall be min adjutant anseckna det,
så ska vi meddela gästgivaren därom
vid vår hemkomst." "Ja, gjore I dä, då vore
i heder värd." sade Melander. När midda-

5)

ACC. NR. M. 6955:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gen var aväten skulle de kungl: resa vi-
dare söder ut. Carl¹⁵ tog upp så riksdalen
i kungl: frikostighet och lämnde gästgiva-
ren samt frågade "Ä gästgivaren nöjd med
denna summa för besvären?" Welander
svarade, "Ä I be-läben, ja, ja ä beläben."
Sen uttagan har blivit till ett folkut-
tryck i våra orber, när t. ex. arbetsgivare
och arbetare gjort upp sig emellan, "Ä I be-
läben, ja, ja ä beläben."

Sen flug-skifna Juwan vid Linde-
hults Brind. Vid rödra ändan
av Kråksmåla packen ligger, nära
Kallumar-Eksjö-landsvägen, en-
skakagården Lindehult. Dit hade myg-
ket folk samlats, så som stängde
vägen. Alla ville "Se kungen." Se kungl.
nödga des stanna och kungen steg

6.)
av vagnen och hälsade sitt folk. I folk-
hopen var en ung flicka vid namn "Plicka".
Hon var väldigt fräknig, lärde man
sig den "flug-skitna duvan". Hon små-
skrek, "Vem ä kungen, ja, vill se kungen!"
Hon stod alldeles intill kungen och prins
August. Så lyfte Prins August upp böstens
ansikte så hon var äga mot äga med
majestätet och sade, "Flicka lilla, nu
ser du kungen." Så slöt vagnen

den utränt sägen om Prins August.

En gammal, en 100-årig person er från
Stigkult ambalt; sägen lyder så. Prins
August skulle i sin ungdom ha
sådant umgänge med sin syster,
som talas om att den Bibliska He-

7.)
salon haft med sin ryker. Följden
blev att han vart frungen att trymma
fast det skulle heka att han vart
död och begravnen. - Obs! I Högskult
sacken ligger en Trämassfabrik
som heter "Hösterma". Jär visstades
för cirka 15 år sedan en person med
endast namnet "Pusch". Denne per-
son hade länge innehaft arbete
i många år vid en "Glättmaskin"
vid fabriken. Det var egentligen kvin-
noarbete, men "Pusch" ville ha ett
lätt arbete. Han fick arbeta vid ma-
skinen när han ville annars behöv-
de han inte. "Pusch" hade alltid gatt
om pengar; ty varje år kom det till jul
1. och till midnattmar 1. väldigt pen-
ningbrev med utländsk skrift. "Pusch"

8.)
bebodde i ett hus i Alsterma endast
1. rum, men fina möbler, och där till
2. stora kistor i vilka ingen obehärlig
sick skada. Sin mat hade han hos Sis-
proustens på Bruket. Till utseendet var
"Busch" "Oscar II." opp i dan fast litet kor-
tare men litet grövre. Obs! Sen dagtid-
ningarna bidade att "Oscar II. var död,
så sådes det att "Busch" nära bruket råk-
man, då han läste där om. Om sidor var
"Busch" kammen till Högålder. Så skaf-
fede han sig ensamt rum i Högåldersnya
ålderdomshem och betalade 5. kr: på dygn
för sitt underhåll. När han begravdes på
Högålders griftgård följde alla på Alsterma
konam till graven och nedlade vackra
blommor. Hans tillhörigheter hämtades av
okända personer någon tid därefter.
Obs! Här strängt hemlighållas!!